

На пжть когато му се падне,
Макаръ и старъ, но като младъ,
Ще гледа какъ да се открадне,
Къмъ родниятъ си тича градъ.

На канаритъ се възкача,
Градътъ изглежда отдалечъ,
Порони сълзи, горко плаче,
Изгубенъ е за него вечъ.

И щомъ прѣстане той да плаче
И сълзитъ му да текатъ
Изново хваща пакъ да краче
И връща се по сжщий пжть.

Читателю, ти питашъ кой е
Злощастний този патриотъ,
Самси се усѣти, че той е
Дядо Ивановъ Панайотъ.*)

*) Панайотъ Хитовъ.